

72
1

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๐๑/๒๕๕๓
คดีหมายเลขแดงที่ ๑.๗๑๔/๒๕๕๗

ในพระปรมາṇิชยพระมหาชน্তรี

ศาลปกครองสูงสุด

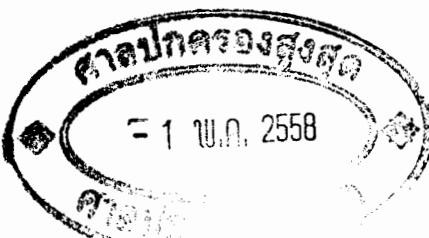
วันที่ ๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง	นางสาวพรวิมล ตั้งปูลพันธุ์	ผู้ฟ้องคดี
	การประปานครหลวง ที่ ๑	ผู้ถูกฟ้องคดี
	กรุงเทพมหานคร ที่ ๒	

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจาก การละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๓๗/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๑๗๘๙/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลาประมาณ ๙.๒๐ นาฬิกา ขณะที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้พิการทางสายตา (ตาบอดทั้งสองข้าง) เดินบนบาทวิถีบริเวณที่ซอยลาดพร้าว ๖๔ บรรจบกับถนนลาดพร้าว เพื่อไปใช้บริการรถโดยสารประจำทาง เมื่อถึงที่หยุดรถโดยสารประจำทางหน้าร้านจำหน่ายเครื่องเรือน ปรากฏว่าบนแนวสัญลักษณ์สำหรับผู้พิการทางสายตา (เบลล์บล็อก) มีตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สร้างขึ้นโดยได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กีดขวางอยู่โดยไม่มีสัญลักษณ์ใดแสดงให้ผู้พิการทางสายตาบูรးได้ ผู้ฟ้องคดีจึงสะดุดกับตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำ

/ทำให...

● ทำให้ใบหน้าของผู้ฟ้องคดีกระแทกกับตุ้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บบริเวณดวงตาเป็นแผลแตกและใบหน้าเป็นรอยฟกช้ำ ผู้ฟ้องคดีจึงติดต่อกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้รับผิดชอบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยให้ก่อสร้างสิ่งบังกันอันตรายไม่ให้เกิดแก่บุคคลอื่นอีก แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงได้ร้องเรียนผ่านหนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ต่อมา หนังสือพิมพ์ฉบับดังกล่าวลงภาพข่าวผู้ฟ้องคดีในหนังสือพิมพ์ฉบับที่จាหน่ายในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าไม่อาจแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าก่อนเกิดเหตุ ดังกล่าวผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพขายสลากรกินแบ่งรัฐบาล ซึ่งในการออกสลากรแต่ละงวด ผู้ฟ้องคดีจะซื้อขาดสลากรกินแบ่งรัฐบาลจากสภากาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ๔ เล่ม และจากสหกรณ์บริการคนตาบอดแห่งประเทศไทย จำกัด ๒ เล่ม รวม ๖ เล่ม แต่ละเล่มมีสลากรจำนวน ๕๐ ฉบับ ราคาวันละ ๗๓ บาทเศษ เพื่อนำไปจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อรายย่อย หากจำหน่ายได้ทั้งหมดในราคาวันละ ๙๐ บาท จะได้กำไรวันละ ๑๖ บาทเศษ หลังเกิดอุบัติเหตุเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีต้องพักรักษาตัวอยู่บ้าน ไม่สามารถออกไปจำหน่ายสลากรได้เป็นเวลา ๖ วัน ทำให้ผู้ฟ้องคดีมีเวลาจำหน่ายสลากรที่ซื้อขาดมาเพียง ๖ วันครึ่งก่อนวันออกสลากรในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และไม่สามารถจำหน่ายสลากรส่วนที่เหลืออยู่ได้อีกรึ่งหนึ่ง รวมเป็นเงินต้นทุนและกำไรจำนวน ๑๓,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันเรื่อถอนหรือย้ายตุ้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ ดังกล่าวออกจากที่เกิดเหตุ หากไม่อาจรื้อถอนหรือย้ายได้ ให้ดำเนินการก่อสร้างสิ่งบังกันอันตราย เช่น รั้วกัน หรือแสดงสัญลักษณ์ ที่จะป้องกันผู้พิการทางสายตาซึ่งใช้ทางเดินได้รู้และหลีกเลี่ยงได้

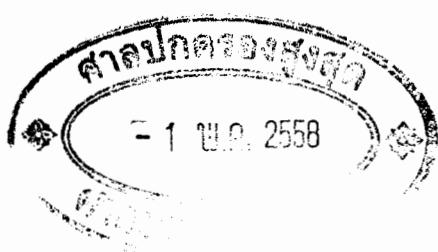
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันจ่ายเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการขาดรายได้ในการประกอบอาชีพเป็นเงิน ๑๓,๕๐๐ บาท และค่าทดแทนความเสียหายทางจิตใจเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๑๓,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยของต้นเงิน ดังกล่าวในอัตราอ้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เครื่องวัดแรงดันน้ำที่ผู้ฟ้องคดีก่อจลาจล อ้างว่าเป็นเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย คือ อุปกรณ์ตรวจน้ำและควบคุมภาคสนามหรือตุ้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ (Remote Terminal Unit) มีเครื่องวัดแรงดันน้ำติดตั้งอยู่ภายใน

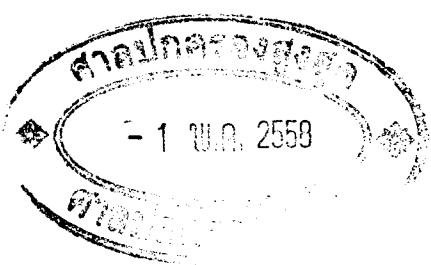
/ชื่อตุ้มิเตอร์...

● ซึ่งตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวจะทำหน้าที่บันทึกและส่งข้อมูลอัตราการไหลและแรงดันน้ำในแต่ละช่วงเวลา ผ่านสายโทรศัพท์หรือสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ ไปยังศูนย์ควบคุมกลาง ในแต่ละสำนักงานประปาสาขา โดยตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำในคดีนี้ติดตั้งอยู่บริเวณที่ซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ บรรจบกับถนนลาดพร้าว ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานประปาสาขาลาดพร้าว การติดตั้งตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำในบริเวณดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามโครงการปรับปรุงระบบประปาเพื่อลดน้ำสูญเสียให้ลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๓๐ ตามแผนวิสาหกิจฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๙) และเพื่อควบคุมไม่ให้น้ำสูญเสียเกินระดับอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน จึงนำเทคโนโลยีไปใช้สนับสนุน ซึ่งจะเพิ่มศักยภาพในการผลิตและส่งจ่ายน้ำไปยังผู้ใช้น้ำได้ดีขึ้น ตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำมีติดตั้งอยู่ที่พื้นที่กรุงเทพมหานครในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเฉพาะพื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงานประปาสาขาลาดพร้าว มีตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำติดตั้งในตำแหน่งต่างๆ มากกว่า ๑๐๐ แห่ง การติดตั้งตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำในบริเวณที่เกิดเหตุได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ชุดเปิดทางเท้าและผิวจราจรขนาดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๕ เมตร และก่อสร้างตามแบบมาตรฐานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุญาต ก่อนดำเนินการติดตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประสานงานกับกองสร้างและบูรณะสำนักการโยธา กองควบคุมระบบระบายน้ำ สำนักระบายน้ำ กองสวนสาธารณะ สำนักสวัสดิการสังคมและโยธาเขตท้องที่ เพื่อตรวจสอบสถานที่ และหลังการติดตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบความเรียบร้อยตามเงื่อนไขประกอบหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ กท ๐๙๐๒/๑๖ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการได้แล้ว สำหรับตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำบริเวณที่เกิดเหตุติดตั้งเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๐ อยู่ติดกับร้านจำหน่ายเครื่องเรือน บริเวณที่ซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ บรรจบกับถนนลาดพร้าว ประชิดแนวเขตอาคารและแนวทางเดินคนพิการทางสายตา เนื่องจากแนวท่อประปาเดิมอยู่ในตำแหน่งแนวอาคาร หากติดตั้งตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำในแนวเส้าไฟฟ้าจะบังหน้าร้านค้าและวางทางเท้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงติดตั้งตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำชิดขอบทางเท้าด้านในบริเวณหัวมุมที่ซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ บรรจบกับถนนลาดพร้าว โดยไม่ให้กีดขวางทางเท้าที่ประชาชนสัญจรไปมา ชิดแนวอาคารที่อยู่อาศัย ด้านขวาของตุ้มมีแท่นปูนหัวประตูน้ำ (หีบประตูน้ำ) ซึ่งใช้ควบคุมปริมาณน้ำและแรงดันน้ำให้เหมาะสมสมติดตั้งอยู่ ต่อมามีเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งเหตุที่เกิดแก่ผู้ฟ้องคดีและเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีและพี่สาวของผู้ฟ้องคดีได้ไปที่สำนักงาน

/ประปา...

● ประปา สาขาจัดสร้าง โดยนายเติบศักดิ์ เกษมสวัสดิ์ พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ลดระดับความสูงของแท่นปูนหัวประตูน้ำลง ต่อมา ประมาณกลางเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปรับปรุงแก้ไขตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาทโดยลดระดับแท่นปูนหัวประตูน้ำลงและเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ หลังจากผู้ฟ้องคดีร้องเรียนต่อหนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก นายเติบศักดิ์ เกษมสวัสดิ์ และนายสุพรพัฒน์ อิทธิสิญญา ตัวแทนบริษัทผู้รับจ้างติดตั้งตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำ ได้ไปพบผู้ฟ้องคดีและบิดาของผู้ฟ้องคดีที่บ้านพักเลขที่ ๓๒ หมู่ที่ ๑๐ ซอยลาดพร้าว ๖๕ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ผู้ฟ้องคดีแจ้งว่าไม่ติดใจเรียกค่าเสียหายใดๆ และบิดาของผู้ฟ้องคดีเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ล้อมรั้วตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายขึ้นอีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ล้อมรั้วตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำตามข้อเสนอดังกล่าวแล้ว เมื่อกลางเดือนเมษายน ๒๕๕๒ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งจากนายสมพร จันทร์สม นายช่างสำรวจ ๖ ว่า สำนักงานเขตวังทองหลางจะปรับแนวทางเดินใหม่ รวมทั้ง แนวทางเดินผู้พิการทางสายตา โดยเริ่มจากด้านถนนลาดพร้าวเป็นต้นไปหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรับแนวทางเดินผู้พิการทางสายตาไม่ให้ประชิดตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่จำต้องย้ายตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำออกไปจากบริเวณเดิมกล่าวแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การติดตั้งตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำและแท่นหัวประตูน้ำเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่าตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำไม่ได้ติดตั้งกีดขวางหรือห้ามแนวทางเดินผู้พิการทางสายตา ในบางครั้งจะมีสินค้าของร้านขายเครื่องเรือนที่ตั้งอยู่ในแนวเดียวกับตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำ การที่ผู้ฟ้องคดีล้มไปกระแทกกับตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำก็เนื่องจากสะดุดแท่นปูนหรือสิ่งของอื่นไปโดนตัวตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำ นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดีย้ายเข้าไปพักอาศัยในบ้านพักเลขที่ ๓๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี ผู้ฟ้องคดียอมต้องคุ้นเคยกับเส้นทางในการสัญจรระหว่างซอยลาดพร้าว ๖๕ และซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ เป็นอย่างดี ประกอบกับตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำติดตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นเวลากว่า ๒ ปีนับแต่วันที่มีการติดตั้งตุ่มเตอร์วัดแรงดันน้ำ จึงเห็นได้ว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นความประมาทเลินเล่อ ขาดความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเอง ส่วนค่าทดแทนความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีกกล่าวอ้างในคำฟ้องสูงเกินความเป็นจริง เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากหนังสือรับรองรายได้ของผู้ฟ้องคดีในแต่ละวัดของการออกສลากกินแบ่งรัฐบาล ผู้ฟ้องคดีจะมีกำไร ๖๘๐ บาท

/และหนังสือ...

● และหนังสือรับรองจากສภากสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับรายได้จากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลวงละ ๑,๓๖๐ บาท หากผู้ฟ้องคดีจำหน่ายได้หมดทั้งเล่มจะได้กำไรจากการขาย ๒,๐๔๐ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ซื้อบันลະ๗๓ บาทเศษ และจำหน่ายบันลະ ๙๐ บาท ได้กำไรบันลະ ๑๖ บาทเศษ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากสลากกินแบ่งรัฐบาลจะถูกกำหนดให้จำหน่ายในราคابันลະ ๙๐ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายที่เกิดจากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคากิจกรรมอย่างมาก จึงเป็นการเรียกร้องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าต้องพักรักษาตัวที่บ้านโดยไม่ได้ออกไปจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นเวลา ๖ วันนั้นไม่เป็นความจริง เนื่องจากวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดียังสามารถเดินทางไปที่สำนักงานประจำสาขาลาดพร้าวได้ และปรากฏตามใบรับรองแพทย์ที่ตรวจรักษาผู้ฟ้องคดีว่าแพทย์มีความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีรักษาตัวเพียง ๑ วัน ส่วนค่าเสียหายทางจิตใจจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นการเรียกร้องที่เกินกว่าความเป็นจริง ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีเคยแจ้งกับเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า "ไม่ติดใจเรียกร้องค่าเสียหาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงตู้มิเตอร์ วัดแรงดันน้ำในบริเวณที่เกิดเหตุ เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายในลักษณะเดียวกันนี้ขึ้นอีกด้วยแล้ว ค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ หากจะมีอยู่จริงก็ไม่เกินจำนวน ๕๐๐ บาท"

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อันญญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและบ่อพักมิเตอร์วัดแรงดันน้ำโดยวิธีขุดเปิดทางเท้าและผู้จราจรในพื้นที่เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ จุด สำหรับบริเวณที่ซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ บรรจบกับถนนลาดพร้าว ให้ติดตั้งในแนวเส้าไฟฟ้าหลังคันหิน (ชิดขอบทางเท้าด้านผู้จราจร) และให้เว้นด้านใน (ชิดขอบทางเท้า) กว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เพื่อเป็นทางเดินเท้าตลอดแนว ทั้งนี้ ตามประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และระดับของฐานตู้มิเตอร์ต้องอยู่ในระดับเสมอผิวน้ำทางเท้า ตามแบบการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งไว้ในคำขออนุญาต นอกจากนั้น ถนนลาดพร้าวฝั่งขาเข้าบริเวณที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขออนุญาตติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและบ่อพักมิเตอร์วัดแรงดันน้ำ มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ทิศทางๆ ละ ๓ ช่องจราจร รวม ๖ ช่องจราจร มีเกาะกลางถนนและทางเท้ากว้าง ๔ เมตร ปูกระเบื้องคอนกรีตขนาดกว้าง ๓๐ เซนติเมตร ยาว ๓๐ เซนติเมตร มีทางเดินสำหรับผู้พิการทางสายตา (เบลล์บล็อก) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ได้ติดตั้ง...

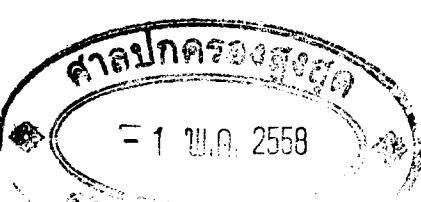
๗๒
๑

ได้ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและบ่อพักมิเตอร์วัดแรงดันน้ำบริเวณที่ซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ บรรจุกับถนนลาดพร้าว ชิดเขตทางสาธารณูปโภค แต่ไม่อยู่ในแนวเส้าไฟฟ้า และระดับฐาน มิเตอร์ตั้งกล่าวไม่เสมอระดับทางเท้าตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รวมทั้งไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบสภาพทางเท้าทั้งก่อนและหลังการติดตั้ง การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เป็นไปตามคู่มือก่อสร้างงานสาธารณูปโภค ฉบับเดือนมิถุนายน ๒๕๔๔ หมวด ๑ ข้อ ๑.๔.๒ ข้อ ๒.๑ ข้อ ๒.๒ หมวด ๒ ข้อ ๑.๑.๒ ข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓ อีกทั้งประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๕ กำหนดว่า เสาหรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่ปักหรือติดตั้งบนทางเท้าสาธารณะต้องอยู่ชิดด้านหลังคันหินโดยให้วีนด้านใน (ชิดขอบทางเท้า) กว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เพื่อเป็นทางคนเดินตลอดแนว ยกเว้นศาลาที่พักผู้โดยสารประจำทาง หรือบริเวณทางเท้าที่มีพื้นที่ทางเท้ากว้างกว่า ๓ เมตร ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม ค่าทดแทนความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีเรียกมาในคำฟ้องสูงเกินกว่าความเป็นจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากบาดแผลเพียงเล็กน้อย ไม่ถึงกับต้องหยุดงานที่ทำให้ต้องเสียรายได้ประจำวัน ค่าเสียหายที่เกิดจากการรักษาพยาบาลไม่ควรเกิน ๑,๐๐๐ บาท

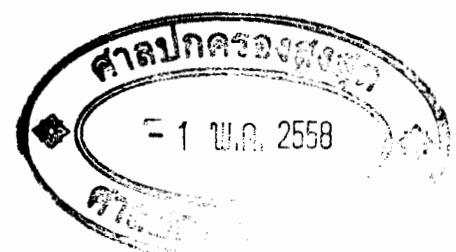
ผู้ฟ้องคดียืนคำแคลงว่า ไม่ประสงค์ที่จะทำคัดค้านคำให้การแต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษាក่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขออนุญาตผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการก่อสร้างตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ (ตู้ RTU) ขึ้นบนบาทวิถีบริเวณที่ซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ บรรจุกับถนนลาดพร้าวหรือในบริเวณที่เกิดเหตุ โดยตามแบบรูปที่ขออนุญาตปรากฏว่าตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำติดตั้งบนฐานที่มีความกว้างด้านล่างด้านละ ๕๐ เซนติเมตร ปลายสอบเข้าหากันเป็นฐานกว้างด้านละประมาณ ๒๕ เซนติเมตร เมื่อปักฟังลงในดินจะเหลือฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำอยู่สูงเหนือระดับทางเท้าประมาณ ๑๐ เซนติเมตร เพื่อร่องรับเสาทรงกระบอกสูง ๘๒ เซนติเมตร ตัวตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำติดตั้งอยู่ด้านบนเสาทรงกระบอกดังกล่าว มีรูปทรงเป็นรูปสี่เหลี่ยมทรงกระบอก กว้างด้านละประมาณ ๒๕ เซนติเมตร สูง ๖๙ เซนติเมตร รวมทั้งจะทำการติดตั้งในแนวเส้าไฟฟ้าหลังคันหิน (ชิดขอบทางเท้าด้านผิวน้ำ)

/และให้วีน...

● และให้เว้นด้านใน (ชิดขอบทางเท้า) กว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เพื่อเป็นทางเดินเท้าตลอดแนว ตามข้อ ๕ ของประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข การขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อ้อนุญาตตามคำขอดังกล่าว โดยกำหนดให้ก่อสร้างตามแบบรูปที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งไว้ ในคำขออนุญาต ต่อมา ในระหว่างการก่อสร้างฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า แนวท่อประปาเดิมอยู่ในตำแหน่งแนวอาคาร หากติดตั้งตู้มิเตอร์วัด แรงดันน้ำในแนวเส้าไฟฟ้าตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำจะ บังหน้าร้านค้าและขวางทางเดินเท้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ก่อสร้างฐานรองรับตู้มิเตอร์วัด แรงดันน้ำในตำแหน่งแนวอาคาร ซึ่งทำให้ตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำอยู่ชิดขอบทางเท้าด้านใน และประชิดแนวทางเดินของผู้พิการทางสายตา รวมทั้งได้ก่อสร้างฐานรองรับตู้มิเตอร์วัด แรงดันน้ำอยู่สูงเหนือระดับทางเท้าประมาณ ๑๐ เซนติเมตร กรณีจึงเห็นได้ว่าการก่อสร้าง ฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าว มิได้อยู่ในแนว เสาไฟฟ้าตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด การก่อสร้างดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องตามแบบและ หลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขอ อนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ นอกจากนี้ ยังปรากฏด้วยว่า เสาทรงกระบอกที่ใช้ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำติดไว้ด้านบนมีความสูงเพียง ๘๒ เซนติเมตร ตัวตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำเป็นรูปสี่เหลี่ยมทรงกระบอก เมื่อติดตั้งแล้วเสร็จจะมีเหลี่ยมมุม แหลมคมซึ่งยื่นออกจากเสาที่รองรับ ในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ราชภูมิที่สัญจร ผ่านไปมาตามปกติอย่างเห็นได้ชัดเจน เมื่อวัดจากพื้นทางเท้าถึงมุมด้านล่าง จะสูงกว่า ระดับพื้นทางเท้าสาธารณะ ๘๒ เซนติเมตร และเมื่อวัดจากพื้นทางเท้าถึงมุมด้านบนของตู้ ซึ่งสูง ๖๙ เซนติเมตร จะสูงกว่าระดับพื้นทางเท้า ๑๖๑ เซนติเมตร ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับ ใบหน้าของบุคคลที่สัญจรผ่านไปมา หากมีบุคคลได้สะดุดหรือเชื้อไปปะทะกับเหลี่ยมมุมที่ บริเวณขอบตู้ยื่อมต้องได้รับบาดเจ็บอย่างแย่นอน รูปแบบการก่อสร้างและติดตั้งตู้มิเตอร์ วัดแรงดันน้ำที่เกิดเหตุจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ว่า เสาหรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่ปักหรือติดตั้งบนทางเท้าสาธารณะ ต้องมีส่วนยื่นของเสาและอุปกรณ์ดังกล่าวสูงจากพื้นเป็นระยะไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ เมตร และ ในข้อ ๙ ว่า เสาหรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่ปักหรือติดตั้งบนทางเท้าสาธารณะจะต้องไม่มีขอบ

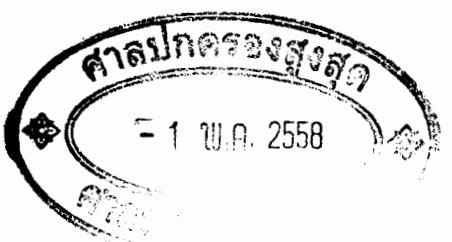
/แหลมหรือค...

แหลมหรือคอมอันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนผู้สัญจรบนทางเท้าสาธารณะ กรณีจึงเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประสานงานกับกองสร้างและบูรณะ สำนักการโยธา กองควบคุมระบบระบายน้ำ สำนักระบายน้ำ กองสวนสาธารณะ สำนักสวัสดิการสังคมและโยธาเขตท้องที่ เพื่อตรวจสอบสถานที่ก่อนดำเนินการ และหลังการติดตั้งแล้วเสร็จ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบความเรียบร้อยตามเงื่อนไขประกอบหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ กท ๐๗๐๒/๑๖ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการได้ แต่มีประกายตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและบ่อพักมิเตอร์วัดแรงดันน้ำบริเวณที่ซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ บรรจบกับถนนลาดพร้าว ชิดแนวเขตทางสาธารณะ ไม่อยู่ในแนวเส้าไฟฟ้าและไม่เสมอระดับทางเท้าตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับทั้งไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบสภาพทางเท้าทั้งก่อนและหลังการติดตั้ง การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เป็นไปตามคุณมีอกสสร้างงานสาธารณะปีก ฉบับเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับฟังไม่ได้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อสร้างและติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและบ่อพักมิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่เกิดเหตุโดยไม่ชอบตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดไว้ในคำอนุญาตกิตาม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขออนุญาตก่อสร้างตามแบบรูปประกอบคำขอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้มีการหักหัวงว่างบประมาณที่ต้องใช้ในการก่อสร้างตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาทจนแล้วเสร็จ และติดตั้งอยู่ในลักษณะเช่นว่านั้นต่อเนื่องตลอดมาเป็นเวลากว่า ๒ ปี โดยไม่กระทำการตามอำนาจหน้าที่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่บุคคลที่ใช้ทางเท้าสัญจรไปมา กรณีย่อมต้องถือว่าการเพิกเฉยและการปล่อยปละละเลยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อประกายในเวลาต่อมาว่าผู้ฟ้องคดีซึ่งพิการทางสายตาเดินสะดุดฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาทล้มลง ใบหน้ากระแทกับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำได้รับบาดเจ็บ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวจึงเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำไว้บนทางเท้าบริเวณที่เกิดเหตุ โดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎระเบียบของทางราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีหน้าที่

ในการ...

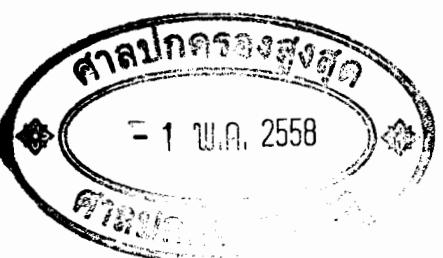
● ในการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำ และการดูแลรักษาที่สามารถเพื่อให้มีความสะอาดและปลอดภัยแก่ประชาชนที่ใช้ในการสัญจรตามปกติวิสัย แต่ได้ละเลยไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีย้ายเข้าไปพักอาศัยในบ้านเลขที่ ๓๒ ในซอยลาดพร้าว ๖๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี ยอมต้องคุ้นเคยกับเส้นทางในการสัญจรระหว่างซอยลาดพร้าว ๖๕ และซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ เป็นอย่างดี และวันที่ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุเป็นเวลาหลังจากวันที่มีการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำกว่า ๒ ปี อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นความประมาทเลินเล่อขาดความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเองนั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้พิการทางสายตา ซึ่งตามปกติย่อมมีข้อจำกัดในการเคลื่อนไหวร่างกาย และไม่อาจมีปฏิกริยาตอบสนองต่อเหตุที่เกิดขึ้นในทันที ดังเช่นบุคคลที่อวัยวะครบสมบูรณ์จะกระทำได้ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลโดยตรงจากการกระทำการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๙ 在การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ และดูแลรักษาที่สาธารณะ โดยอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องปฏิบัติตั้งก่อนท่านอกจากจะเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติภัยที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว ยังเป็นไปเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุเช่นนี้กับบุคคลอื่นๆ อีกด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีภารหน้าที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างเคร่งครัดยิ่งกว่าผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นปัจเจกบุคคลซึ่งตามปกติวิสัยย่อมกระทำการเพื่อป้องกันภัยพิบัติที่จะพึงเกิดแต่ส่วนตนเท่านั้น กรณีจึงเห็นได้ว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากการกระทำอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และจากการละเลยต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยิ่งกว่าความประมาทของผู้ฟ้องคดี ข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับฟังไม่ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดี สำหรับประเด็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเท่าเดิม

/เห็นว่า...

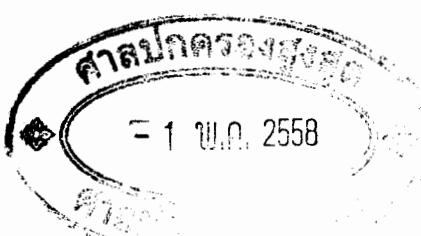
72
70

- เห็นว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินใหม่ทดแทน จะพึงใช้โดยสถานได เพียงในนั้น ให้ศาลมิจฉายตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า ถ้าความเสียหายได้เกิดขึ้น เพราะความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดของ ผู้ต้องเสียหายประกอบด้วยไชร์ ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๓ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม และมาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างหนึ่ง ก่อให้เกิดความเสียหายด้วยไชร์ ท่านว่าหนึ่งอันจะต้องใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหาย มากน้อยเพียงใดนั้น ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้น ได้เกิดขึ้น เพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อขึ้นอยู่ก่อนกว่ากันเพียงไร ประกอบกับพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกันพิการ จะกระทำมิได้ วรรคสอง บัญญัติว่า การกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อกันพิการตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำหรืองดเว้นกระทำการที่แม้จะมิได้ มุ่งหมายให้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อกันพิการโดยตรง แต่ผลของการกระทำนั้นทำให้คนพิการ ต้องเสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับ เพราะเหตุแห่งความพิการด้วย มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คนพิการที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกันพิการตามมาตรา ๑๕ มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการให้มี คำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการนั้นได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และวรรคสอง บัญญัติว่า การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้อง เรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อกลต.ที่มีเขตอำนาจ โดยให้กลต.มีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่น อันมิใช่ตัวเงินให้แก่คนพิการที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมได้ และหากการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อกันพิการนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่คนพิการไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง ด้วยก็ได้ เมื่อพิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คงไม่ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำชิดขอบบทวิถีด้านติดผิวน้ำจารในแนวเสาไฟฟ้า ตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการติดตั้งตู้มิเตอร์ วัดแรงดันน้ำในตำแหน่งดังกล่าวจะบังหน้าร้านค้าและวางทางเท้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้เลือกที่จะติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำชิดขอบทางเท้าด้านในประชิดแนวเขตอาคาร

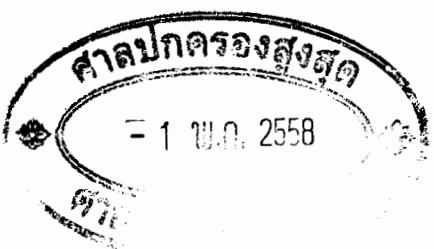
/และแนวทาง...

และแนวทางเดินคนพิการทางสายตา ประกอบกับข้อกำหนดในประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกอบภาพถ่ายบริเวณที่เกิดเหตุโดยละเอียดแล้ว เห็นว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำในตำแหน่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด คือ ชิดขอบนาทวิถี ด้านติดกับผิวจราจรในแนวเส้าไฟฟ้า ซึ่งปักอยู่บนนาทวิถีห่างจากขอบนาทวิถีประมาณ ๗๐ เซนติเมตร ตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำซึ่งมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมทรงกระบอก กว้างด้านละประมาณ ๒๕ เซนติเมตร จะหลบอยู่ระหว่างเสาไฟฟ้ากับขอบนาทวิถี ด้านติดกับผิวจราจร และไม่มีลักษณะกีดขวางการสัญจรผ่านไปมาของรายภูรตามปกติดังที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง ในทางตรงกันข้าม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลือกติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำชิดขอบทางเท้าด้านในประชิดกับแนวทางเดินคนพิการทางสายตา กลับเป็นการอันคาดหมายได้ว่าจะต้องกีดขวางการสัญจรผ่านไปมาของผู้พิการทางสายตา ซึ่งตามปกติย่อมมีอุปสรรคในการใช้ประโยชน์จากการเดินเท้าบนนาทวิถีมากยิ่งกว่าบุคคล ที่มีอวัยวะครบบริบูรณ์ ซึ่งสามารถมองเห็นและหลบเลี่ยงสิ่งกีดขวางบนเส้นทาง ได้โดยสะดวก และถือได้ว่าเป็นการกระทำที่แม้จะยังถือไม่ได้ว่าจงใจแต่เห็นได้ว่า เป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันเป็นการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ต่อกันพิการตามที่บัญญัตไว้ในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่ คนพิการได้ไม่เกินสิ่งเท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามหลักฐาน ใบสำคัญรับเงินของโรงพยาบาลพร้าวว่าผู้ฟ้องคดีได้ชำระค่ารักษาพยาบาลไป เป็นเงิน ๓๔๖ บาท และรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพขายสลากรกินแบ่งรัฐบาล ซึ่งมีกำหนด การออกสลากเดือนละ ๒ ครั้ง ในวันที่ ๑ และวันที่ ๑๖ ของแต่ละเดือน โดยในการออกสลาก แต่ละงวด ผู้ฟ้องคดีจะซื้อขาดสลากตามสัดส่วนที่ได้รับจัดสรรจากสภาพัฒนา.com สงเคราะห์แห่งประเทศไทย ๔ เล่ม และจากสหกรณ์บริการคนตาบอดแห่งประเทศไทย จำกัด ๒ เล่ม รวม ๖ เล่ม แต่ละเล่มมีสลากจำนวน ๕๐ ฉบับ ราคาเล่มละ ๓,๖๖๐ บาท หรือฉบับละ ๗๓.๒๐ บาท เพื่อนำไปจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อรายย่อยในราคากลุ่มน้ำหนักละ ๘๐ บาท หรือ เล่มละ ๔,๐๐๐ บาท รวมทั้งหมด ๖ เล่ม เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นเวลาหลังการออกสลากประจำงวดวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นเวลา ๔ วัน และก่อนกำหนดเวลาออกสลากในวันที่ ๑ มีนาคม

/๒๕๕๗...

* ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๘ วัน หลังจากเกิดอุบัติเหตุ ผู้ฟ้องคดีมีสลากกินแบ่งที่ยังไม่ได้จำหน่าย ครึ่งหนึ่ง คือ ๑๕๐ ฉบับ ซึ่งหากจำหน่ายตามราคากลุ่มฉบับละ ๘๐ บาท จะคิดเป็นเงินจำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท แยกเป็นต้นทุนจำนวน ๑๐,๙๘๐ บาท และกำไรจำนวน ๑,๐๒๐ บาท กรณีมีเหตุอันสมควรเชื่อได้ว่าหากไม่มีกรณีที่ผู้ฟ้องคดีต้องประสบอุบัติเหตุ อันเนื่องจากการกระทำและละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีย่อมอยู่ในวิสัยที่จะจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลจำนวนที่เหลือทั้งจำนวนหรือใกล้เคียงกับจำนวน ๑๕๐ ฉบับ ได้ทันภายในกำหนดเวลาของสลากในงวดประจำวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ศาลปกครองชั้นต้นได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงดังกล่าวประกอบกับพฤติกรรมแห่งการกระทำการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองด้วยแล้ว เห็นว่าผู้ฟ้องคดีสมควรได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นจำนวน ๓๓,๕๐๐ บาท ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ส่วนคำขอค่าทดแทนความเสียหายทางจิตใจเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่าไม่มีกฎหมายบัญญัติคุ้มครองให้สามารถนำมาใช้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนได้ นอกจากเงินค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดังกล่าวข้างต้นแล้ว ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี... และวรรคสอง บัญญัติว่า ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด และในมาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีหนึ่งอันเกิดแต่เมืองละเมิด ลูกหนี้ได้ขอว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำلامเมิด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยของค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีหน้าที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันที่ได้กระทำละเมิดคือวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะชำระค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น แต่คดีนี้ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีพากษาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับดอกเบี้ยของเงินค่าสินไหมทดแทนนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องคดี (เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๒) เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยของค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีหน้าที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะชำระค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนเสร็จสิ้น สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รื้อถอนตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพากษารือก่อสร้างสิ่งป้องกันอันตราย เช่น รั้วกัน หรือแสดงสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้พิการทางสายตาได้รู้และหลีกเลี่ยงได้ นั้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การก่อสร้างฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ และการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำพิพาทในลักษณะที่ฐานรองรับตู้มิเตอร์

/วัดแรงดันน้ำ...

72
(3)

วัดแรงดันน้ำจะอยู่สูงเหนือระดับทางเท้าและเสาทรงกระบอกที่ใช้ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำติดไว้ด้านบน ซึ่งมีความสูงเพียง ๘๒ เซนติเมตร รองรับตัวตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมทรงกระบอกที่เมื่อติดตั้งแล้วเสร็จจะมีเหลี่ยมมุมแหลมคมยื่นออกจากเสาที่รองรับในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ราชภูมิที่สัญจรผ่านไปมาตามปกติอย่างเห็นได้ชัดเจน กับทั้งเมื่อวัดระยะจากพื้นทางเท้าถึงมุมด้านล่างจะสูงกว่าระดับพื้นทางเท้าสาธารณะ ๙๒ เซนติเมตร และวัดระยะจากพื้นทางเท้าถึงมุมด้านบนของตู้ซึ่งสูง ๖๙ เซนติเมตร จะสูงกว่าระดับพื้นทางเท้า ๑๖๑ เซนติเมตร ในระดับเดียวกับใบหน้าของบุคคลที่สัญจรผ่านไปมา เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า หลักการดังกล่าวกำหนดขึ้นโดยมีเจตนา真เพื่อป้องกันไม่ให้มีการขุด ปัก ก่อสร้าง หรือติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ กีดขวางและก่ออันตรายแก่ราชภูมิที่สัญจรผ่านไปมาบนบาทวิถี ดังนั้น การขุดหลุม ปักเสา หรือวางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ บนบาทวิถี หรือข้อตกลงว่าจะดำเนินการ หรือการดำเนินการใดๆ โดยไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ย่อมเป็นกรณีที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยอย่างชัดแจ้ง ไม่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำ หรือตกลงยกเว้นไม่ปฏิบัติตามในลักษณะใดลักษณะหนึ่งได้ ดังนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะอ้างว่าได้ดำเนินการติดตั้งรั้วล้อมรอบตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำตามความประสงค์ของผู้ฟ้องคดีแล้วแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็เพียงแต่ใช้ตะแกรงเหล็กล้อมรอบเฉพาะตัวตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่ติดตั้งอยู่บนเสาที่รองรับเท่านั้น ไม่มีผลทำให้ลักษณะที่เป็นอันตรายของตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำเปลี่ยนแปลงลดน้อยลงแต่อย่างใด จึงพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการให้มีการรื้อถอนตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาทออกไป ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของประกาศดังกล่าว สำหรับเงินค่าธรรมเนียมศาลที่ผู้ฟ้องคดีได้ชำระไว้แล้วมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสิ่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า คนพิการที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกันพิการตามมาตรา ๑๕ มีสิทธิร้องขอต่อกคณะกรรมการให้มีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการนั้นได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และวรรคสอง บัญญัติว่า การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ... และ

/มาตรา ๑๗...

มาตรา ๑๗ วาระสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๑๖ วาระสอง ไม่ว่าคนพิการเป็นผู้ฟ้องเองหรือองค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ฟ้องแทน ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับค่าธรรมเนียมศาลคืน เดือนตามจำนวนที่ได้ชำระไว้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรวมกันจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๑๓,๕๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระเงินให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการให้มีการรื้อถอนตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาทออกไป ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ (Remote Terminal Unit) ตามรูปแบบ ขนาดและความสูง ที่ขออนุญาต ซึ่งไม่มีลักษณะแหลมคมหรือเป็นอันตรายแก่ประชาชนทั่วไป แม้ว่าดังกล่าว จะติดตั้งประชิดแนวทางเดินของคนatabอด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้ล้อมรั้วส่วนที่เป็นตู้ ตามความประสงค์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องรื้อถอนตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำออกไป และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำในตำแหน่งที่เหมาะสมแล้ว หากติดตั้งในตำแหน่งตามที่ขออนุญาตตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำจะอยู่ในแนวมุ่งหัวโคง ซึ่งจะกีดขวางทางสัญจรทั้งทางเท้าและถนนพานะที่จะเลี้ยวเข้า – ออก ถนนซอยทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่ายและยังบังหน้าร้านค้าอีกด้วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาทแล้ว แต่ไม่ได้คัดค้าน การติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำบริเวณดังกล่าว จึงเหมาะสมแล้ว นอกจากนี้ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะทำการยังปรากฏว่ามีเสาโทรศัพท์ของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ติดตั้งทับแนวทางเดินของคนatabอด ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบแล้ว แต่ไม่แจ้งว่าเสียดังกล่าวกีดขวางทางเดินของคนatabอด จึงเห็นได้ว่า ตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำเพียงติดตั้งประชิดแนวทางเดินของคนatabอด แต่ไม่กีดขวางแนวทางเดินของคนatabอด และไม่เป็นอุปสรรคในการสัญจรของผู้พิการจึงไม่จำเป็นต้องรื้อถอนออกไป แต่อย่างใด การรื้อถอนตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวนหลักแสนบาท ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะดำเนินการปรับปรุงผิวจราจรบนทางเท้า โดยจะย้ายแนวทางเดินของคนatabอด จึงไม่ต้อง

รื้อถอน...

- รือถอนตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นไม่ต้องรื้อย้ายตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งเรียกให้ทำคำแก้อุทธรณ์ของศาลปกครองสูงสุดไว้โดยชอบแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ทำคำแก้อุทธรณ์ตามคำสั่งของศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด ศาลจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์ทำคำแก้อุทธรณ์ และในระหว่างดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด สำนักงานศาลปกครองกลางได้มีหนังสือแจ้งการรับเงิน ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ฟ้องคดีมารับเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำมาวางชำระหนี้ ตามคำพิพากษา จำนวน ๑๔,๙๘๑.๓๐ บาท และผู้ฟ้องคดีได้รับเงินดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคดีจากการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำແลงการณ์ของคุกคามผู้แพ่งคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี ก្នາມายะเบียง ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีโครงการปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการน้ำสูญเสีย โดยการติดตั้งมาตรการวัดน้ำและอุปกรณ์การส่งสัญญาณระยะไกลเพื่อวัดผลการไหลของน้ำและแรงดันน้ำตามจุดต่างๆ ในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครในแบบ Real Time จึงได้มีหนังสือ ที่ ฟทส ๕๕๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการกองแผนงานและประสานสารานุปโภค ขออนุญาตติดตั้งอุปกรณ์บนท่อประปาตามโครงการดังกล่าว โดยจะดำเนินการในพื้นที่เขตวังทองหลาง จำนวน ๑๗ จุด รวมถึงพื้นที่บริเวณปากซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ ถนนลาดพร้าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๒/๑๖ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการติดตั้งตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำ และก่อสร้างบ่อพักมิเตอร์วัดแรงดันน้ำในพื้นที่เขตวังทองหลาง จำนวน ๑๓ จุด ซึ่งรวมถึงพื้นที่บริเวณปากซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ ถนนลาดพร้าว โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งตุ้มเตอร์วัดแรงดันน้ำบนทางเท้าสาธารณะและต้องอยู่ชิดด้านหลังคันหิน โดยให้เว้นด้านใน (ชิดขอบทางเท้า) กว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เพื่อเป็นทางคนเดินตลอดแนว ตามประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข

/การขออนุญาต...

● การขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือปฏิบัติตามคู่มือก่อสร้างงานสาธารณูปโภค และเงื่อนไขอื่นตามเอกสารที่แนบ หลังจาก ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคน พิการตาบอดทั้งสองข้าง ได้เดินไปตามทางเท้าตามแนวทางเดินคนตาบอด (เบลล์บล็อก) บริเวณปากซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ ชานเข้ากับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ติดตั้งไว้ดังกล่าวทำให้ได้รับบาดเจ็บบริเวณใบหน้าและขอบตาข้างซ้ายมีอาการฟกช้ำ ผู้ฟ้องคดีซึ่งยืนฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันย้าย เครื่องวัดแรงดันน้ำออกไปจากจุดเกิดเหตุ หากไม่สามารถย้ายได้ให้ดำเนินการสร้าง สิ่งป้องกันหรือทำการใดๆ ที่จะป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายแก่ผู้พิการทางสายตาที่ต้องใช้ ทางเดินสำหรับคนพิการทางสายตา และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นค่าชดเชยรายได้จำนวน ๑๓,๕๐๐ บาท และค่าชดเชยด้านจิตใจ เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ร่วมกันจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๓,๕๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ย ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไปจนกว่า จะชำระเสร็จสิ้น และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการให้มีการรื้อถอนตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ ที่พิพาทออกไป ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุดเฉพาะในประเด็นที่ศาลมีพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการให้มีการรื้อถอนตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาทออกไป โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ติดใจ อุทธรณ์คำพิพากษาที่ให้ใช้เงินดังกล่าวและได้วางเงินชำระหนี้ตามคำพิพากษามีวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ รวมเป็นเงินจำนวน ๑๔,๘๘๑.๓๐ บาท

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องดำเนินการรื้อถอน ตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่

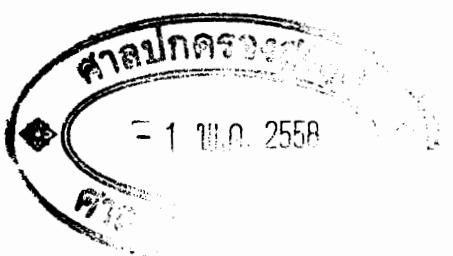
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้ง ตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ (ตู้ RTU) บนบาทวิถีบริเวณปากซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ บรรจบกับถนน ลาดพร้าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและบ่อพักมิเตอร์วัดแรงดันน้ำ ตามประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้า สาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และตามแบบการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งไว้ในคำขออนุญาต แต่ในระหว่างการก่อสร้างฐานรองรับตู้มิเตอร์

วัดแรงดันน้ำ...

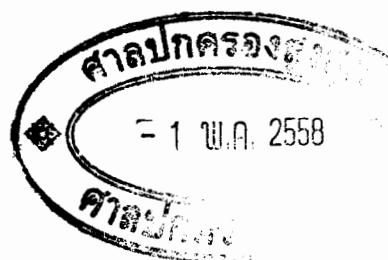
72
17

วัดแรงดันน้ำที่พิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า หากติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำในแนวเส้าไฟฟ้าตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะทำให้บังหน้าร้านค้าและขวางทางเดินเท้า เพราะแนวท่อประปาเดิมอยู่ในตำแหน่งแนวอาคาร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ก่อสร้างฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำกว้างด้านละประมาณ ๕๐ เซนติเมตร สูงเหนือระดับทางเท้าประมาณ ๑๐ เซนติเมตร และติดตั้งเสาทรงกระบอกสูง ๘๒ เซนติเมตร สำหรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำ มีรูปทรงเป็นรูปสี่เหลี่ยมทรงกรวยร่องอก มีเหลี่ยมมุมแหลมคม กว้างด้านละประมาณ ๒๕ เซนติเมตร สูง ๖๙ เซนติเมตร เมื่อวัดจากพื้นทางเท้าถึงมุมด้านล่างของตู้จะสูงกว่าระดับพื้นทางเท้าสาธารณะ ๘๒ เซนติเมตร และเมื่อวัดจากพื้นทางเท้าถึงมุมด้านบนของตู้จะสูงกว่าระดับพื้นทางเท้าสาธารณะ ๑๖๑ เซนติเมตร ซึ่งทำให้ฐานเสาทรงกระบอกและตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำอยู่ในตำแหน่งแนวอาคาร โดยประชิดขอบทางเดินเท้าด้านในและประชิดแนวทางเดินของผู้พิการทางสายตา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและป้องกันมิเตอร์วัดแรงดันน้ำซิดแนวเขตทางสาธารณะ และระดับฐานตู้วัดแรงดันน้ำดังกล่าวไม่เสมอระดับทางเท้าตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับทั้งไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบสภาพทางเท้าทั้งก่อนและหลังการติดตั้ง ดังนั้น การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เป็นไปตามคู่มือก่อสร้างงานสาธารณูปโภค ฉบับเดือนมิถุนายน ๒๕๔๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ก่อสร้างฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวมิได้อยู่ในแนวเส้าไฟฟ้าหลังคันหิน (ซิดขอบทางเท้าด้านผิวน้ำ) และให้เว้นด้านใน (ซิดขอบทางเท้า) กว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เพื่อเป็นทางเดินเท้าตลอดแนว ตามแบบที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และตามข้อ ๕ ของประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ อีกทั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำเป็นรูปสี่เหลี่ยมทรงกรวยร่องอกมีเหลี่ยมมุมแหลมคม เมื่อวัดจากพื้นทางเท้าถึงมุมด้านบนของตู้จะมีความสูงเพียง ๑๖๑ เซนติเมตร จึงไม่เป็นไปตามข้อ ๖ และข้อ ๘ ของประกาศกรุงเทพมหานครฉบับดังกล่าว ซึ่งการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้พิการทางสายตาได้เดินสะดุดฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่พิพาทล้มลง ในหน้ากระแทกกับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำได้รับบาดเจ็บบริเวณดวงตาเป็นแผลแตกและบริเวณใบหน้าเป็นรอยฟกช้ำ จึงเห็นว่า ตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวเกิดจากการติดตั้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่เป็นไปตามแบบที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และตามประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และเมื่อพิจารณาสภาพการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวตามภาพถ่าย ซึ่งอยู่ในตำแหน่งแนวอาคาร ประชิดขอบทางเดินเท้าด้านในและประชิดแนวทางเดินของผู้พิการทางสายตา ซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณูปโภคและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำ และการดูแลรักษาที่สาธารณะเพื่อให้มีความสะอาดและปลอดภัยแก่ราษฎรที่ใช้ในการสัญจรตามปกติวิสัย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อสร้างและติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและบ่อพักมิเตอร์วัดแรงดันน้ำที่เกิดเหตุไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดไว้ในคำขออนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยอมมีหน้าที่ที่ต้องตรวจสอบดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้ปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำพิพาทด้วยวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีเดินสะดุดตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๒ ปีกว่า โดยมิได้ดูแลและบำรุงรักษาตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้การได้ โดยไม่ก่อให้เกิดภัยนตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนผู้สัญจรไปมา ตามมาตรา ๘๙ (๖) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๙ จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ การที่ผู้ฟ้องคดีเดินสะดุดตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังรักษาด้วยในโรงพยาบาล ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นผลโดยตรงจากการละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเมื่อการก่อสร้างฐานรองรับตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำและการติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำพิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ในตำแหน่งแนวอาคาร ประชิดขอบทางเดินเท้าด้านในและประชิดแนวทางเดินผู้พิการทางสายตาไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่าได้ใช้ตะแกรงเหล็กล้อมรอบตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวเมื่อกลางเดือนเมษายน ๒๕๕๒ แล้ว และสำนักงานเขตวังทองหลางจะปรับแนวทางเดินผู้พิการทางสายตาไม่ให้ประชิดตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่จำต้องย้ายตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำออกจากบริเวณดังกล่าวแต่อย่างใดนั้น ก็ไม่ทำให้การติดตั้งตู้มิเตอร์วัดแรงดันน้ำดังกล่าวเป็นไปตามประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขออนุญาตใช้ทางเท้าสาธารณะ

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ อีกทั้งแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะกล่าวอ้างว่าการรื้อถอนตุ้มเตอร์ วัดแรงดันน้ำซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเงินหลายแสนบาท แต่ความเสียหายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ก็ไม่อาจเทียบได้กับความเดือดร้อนเสียหายของปัจเจกบุคคลที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จากการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระบุเบียนของทางราชการที่กำหนดไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาในส่วนที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการรื้อถอนตุ้มเตอร์ วัดแรงดันน้ำออกไป ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุดนั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสมชัย วัฒนากรุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สมชัย วัฒนากรุณ • ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายชาญชัย แสงศักดิ์
รองประธานศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายนพดล เอ่งเจริญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการองค์คณะ

นายสมรรถชัย วิศวัลภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ประวิตร บุญเทียม

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายอนันท์ อดิเรกสมบัติ

